

28

369

lig ~~skrift-~~ tallfall foreløbig- skulde avbryte sitt arbeid i Kjøbenhavn. Det var blitt så sent på kvelden, at ~~skedet~~ var ikke råd å få forbindelse med Wedel da; men han fikk meddelelsen neste formiddag kl. 9, altså 1 1/2 døgn etterat han var reist fra Oslo og 24 timer etterat han var kommet til Kjøbenhavn -og der hadde naturligvis ikke været tid til å få nogen rapport fra Wedel i denne tid.

Neste dag hadde vi påny regjeringskonferanse hvor våre Grönlandsadvokat^{er} var tilstede. De redegjorde alle tre for Norges utsikter angående prosessen i Haag. Der blev optatt et forövrig nokså kortfattet~~-~~referat, men som ~~referat~~ jeg dog tror gir et korrekt uttrykk for hovedinnholdet av advokatenes innlegg. Jeg tillater mig å gjengi dette referat. Advokat Rygh uttalte sig först: "Det er umulig å uttale sig med sikkerhet om utfallet av en prosess. Dommerne er mennesker og dommerne i Grönlandssaken er av mange nasjonaliteter hvis tenkeset og mentalitet er oss ukjent. Hans uttalelser (o.s.v.--- til Öst-Grönlandsavtalen var usikker.)"

Gründe für verlegen Referat 2. 4-8

40

~~Hansen~~ⁿ

(citat) Var Norges okkupasjon effektiv og fylder den folkerettens krav ? ----- er dermed ikke syddst Grønland vunnet.

~~Advokat Sunde~~ sluttet sig i det store og hele ----- for å ente dette.

Advokat Rygh innskyter: Jeg er enig.

Advokat Sunde fortsetter: "Hvad kræves for en okkupasjon ? -----"

----- tillæter okkupasjon enn advokat Rygh.

~~Professor Gidel~~ vilde betrakte saken fra juridisk synspunkt. -----

----- "not only favorable".

~~Professoren~~ - og de andre advokater sluttet sig hertil - anså det for ----- ved å votere for Norge."

Dette er referater som er nokså kortfattede, men jeg tror at de gir et inntrykk av selve kvintessensen av det advokatene uttalte. Her

vil jeg gjerne innskyte en bemerkning, og det er at professor Gidel aldri overfor ~~regjeringen~~ regjeringen noen gang gav uttrykk for tilnærmedesvis - jeg sier uttrykkelig, tilnærmedesvis, - den grad av pessimisme som professoren etter Wedels foredrag har gitt uttrykk for overfor ham. Professoren var reservert, og man kunde nok forstå at han hadde sine betenkeligheter, men han så saken alt annet enn håbløs. Efter at advokatene hadde forlatt møtet, blev saken diskutert i regjeringen, og det blev også nu sterkt fremholdt, at når Danmark får suvereniteten over hele Grønland, så kan det ikke vedblivende

holde landet lukket. Om vi får nogen havn på ~~Grønland~~ Vest-Grønland vil også andre nasjoner måtte få det samme. Norge vil ved et forlig på dette grunnlag ikke opnå stort mere enn hvad vi før eller senere i alle tilfelle vil få rett til. Det blev også ~~anført~~ anført at

Færingø havn, som var en av havnene vi skulde få adgang til på Vest-Grønland, ligger meget tunvint til i forhold til fiskebankene, og oppfyller de krav som må stilles ^{der} derfor ikke ~~at de gode som ligger forat havnen~~ skulde ligge lettvint til, i forhold til fiskebankene. Det blev videre fremholdt at bruksrett til havner m. v. ikke på lægt nær er tilfreds-

innskyter for
referat
A. 6-8

stillende og betryggende nok. Det blev også hevdet at det både under og efter forhandlingene i 1924 altid har vært norsk standpunkt at man ikke varig kunde løse

(Hundseid)

42
 Grönlandsspörsmålet uten at Norge sikres suverenitet over mere eller mindre av Öst-Grönland. Det blev derfor regjeringens standpunkt at man ikke kunde gå til forlik medmindre man iallfall fikk suverenitet over et område på Sjødöst-Grönland, skikket til havneanlegg. Der var flertall i regjeringen for at Wedel iallfall foreløbig ikke skulde fortsatte sitt arbejde i Kjöbenhavn.* Den 15. oktober fikk jeg brev fra Wedel dateret Kjöbenhavn den 14. Han meddeler i dette brev at vi kunde få tre havne på Vest-Grönland, og at Öst-Grönlandavtalen skulde gjøres permanent. Dette brev er referert i Wedels foredrag, og det er derfor ikke nødvendig for mig å referere det her. Men det som Wedel i sitt brev av 14. oktober summerer op, det er det som han nu hadde inntrykk av at vi kunde få som grunnlag for forhandlingene, om vi vilde gå til forliksforhandlinger med Danmark. Regjeringens flertall holdt fast på at vi kunde ikke opgi den hele suverenitet, når der fra norsk side skulde gis efter så meget på 2 andre punkter. Man mente at noget suverenitet måtte Norge ha. Det blev også fra flere hold yttrret meget sterke tvil, om tilbudet via Wedel kunde betraktes som bindende. Jeg henviser om dette til hvad jeg har sagt i min redegjørelse i utenriks- og konstitutionskomiteen. Man var også ikke så lite engstelig for Wedels optimisme og ærgjerrighet for å få anledning til å løse denne sak. Det var på tale å få istand et møte mellem den norske og den danske utenriksminister for for det første å få bindende tilsagn om tilbudet via Wedel og dernæst for å undersøke om vi kunde få suverenitet over et mindre område på Öst-Grönland. Men det blev fra flere hold i regjeringen yttrret stor engstelse for at Norge dermed offisielt tok det første skritt. Om fhv. statsminister Lykkes misjon i denne forbindelse under en privat reise til Kjöbenhavn henviser jeg til min redegjørelse i utenriks- og konstitutionskomiteen og den debatt som der blev ført om dette punkt. Så blev det endelig bestemt at utenriksråden skulde reise. Wedels drøftelser hadde særlig vært ført med direktör Bernhoff, som har tilsvarende stilling - iallfall nogenlunde - i det danske utenriks-

493

departement som utenriksråden har i det norske. Utenriksråden har bl.a. til opgave å bevare kontinuiteten i utenriksdepartementet, og han er for såvidt også et medlem i mellom utenriksdepartementet og Stortinget. Han er satt i utenriksdepartementet av Stortinget kanskje vesentlig for å bevare kontinuiteten. Utenriksråden har også ministers rang. Utenriksråden hadde følgende mandat, som er det samme som også var opsatt for det tilfelle at utenriksministeren skulde reise: "Utenriksråden søker ...

(osv. *mandatet*)

44-45

Ved siden av dette var det ^{også} muntlig avtale, at uten-
riksråden skulde få bekræftelse på det danske tilbud via Wedel,
idet det som nevnt i regjeringen var endel engstelse for Wedels
optimisme og personlige ~~argj~~ørrighet i retning av å få denne sak
løst.

(Hundstødt):

Utenriksråden reiste den 6. novbr. Ja, ~~det var~~ jeg er forresten ikke sikker på om det var den 6. eller 7., om han var en dag over der- ~~med~~ nede, men det var først den 8. han kom i arbeide ihvertfall. Det kan hende det var den 6., men jeg tror det var den 7. Da han kom tilbake, avgav han rapport, som jeg tidligere har referert i Utenriks- og konstitusjonskomiteen. Jeg skal bare her referere følgende avsnitt: "Under vår følgende konferanse sa Bernhoft angående åpningen av havne på Vestgrønland, at åpningen av selv en eneste havn var et meget stort offer fra dansk side, da det var et brudd på det prinsipp man hittil hadde fulgt i Danmark, nemlig at Grønland var et lukket område; men jeg forstod at man fra dansk side nokk kunde forhandle om åpning av én eller et par havne. Spørsmålet om utvidet adgang til å ta vann til teknisk bruk syntes ikke å skulle volde vanskeligheter. Likeledes var man fra dansk side villig til å forhandle om endringer i Østgrønlandssavtalen, når den skulde gjøres permanent, men man hadde også" - og det vil jeg understreke - "~~man hadde også~~ fra dansk side visse ønske- mål i så henseende. " - Da vi fikk denne rapport og også muntlig redegjørelse av utenriksråden, så gjorde det et meget sterkt inntrykk på mig at man fra dansk side var villig til å forhandle om en 1 å 2 havner. Det var også ~~man~~ nu blitt tale om danske motkrav for Østgrønlands-avtalens vedkommende. Jeg fikk gjennom Esmarchs rapport inntrykk av at det hele var nokså løst, og jeg måtte i mig selv gi dem rett som hadde sagt at Wedel er en stor optimist. Og jeg måtte gi dem ^{hvil} som hadde ytret tvil om man kunde ta det danske tilbud via Wedel for bindende. ~~Jeg måtte gi dem~~ Jeg hadde tenkt på å innkalle utenriks- og konstitusjonskomiteen, men det var blitt utsatt fordi jeg var borte for at jeg hadde for lite fast grunnlag av faktiske ting å bygge på til å legge frem for komiteen, likesom jeg også hadde inntrykk av at jeg brøt alle broer bak mig, hvis jeg innkalte komiteen. Jeg syntes med andre ord at jeg hadde for lite sikkert å by ~~på~~ frem til utenriks- og konstitusjonskomiteen. Jeg bestemte mig derfor til å vente til efterat utenriksministeren eller utenriksråden hadde vært i Kjøbenhavn. Efter utenriksrådens hjemkomst

44
 var jeg ikke i tvil om at der ingen grunn var til å innkalle utenriks- og konstitusjonskomiteen. Esmarchs rapport forekom mig å stå i en så sterk strid med Wedels tidligere refererte brev, at jeg straks lot Wedel bli underrettet om dette. Straks Wedel, som da var i Paris, mottok denne underretning, reisste han til Kjøbenhavn. Den 22. november fikk jeg brev fra Wedel, datert Paris 19. November. I dette brev er innlagt avskrift av et brev fra direktør Bernhoft til Wedel, datert Kjøbenhavn 17. november. Jeg refererer dette brev: "Kjøbenhavn, den 17. November 1932. Kære Baron Wedel Jarlsberg, Da vore Samtaler .....dårligere stillet".

(Her inntas av den ovennevnte skrivelse fra begynnelsen til og med de tre første linjer på neste side. Anmerkningen skrevet med blekk överst på 1ste side inntas ikke.)

Resten tror jeg ikke det er nødvendig her å citere, idet hele brevet er citert av Wedel, såvidt jeg husker. - Hvis jeg hadde hatt dette brev tidligere, så vilde jeg ha innkalt utenriks- og konstitusjonskomiteen. Her var hvaå man kan kalle et nogenlunde ~~bindende~~ dansk tilsagn. Jeg vil tillate mig å citere noget av det som jeg sa om dette under min redegjørelse i utenriks- og konstitusjonskomiteen den 30. januar. Jeg sa da følgende under min forklaring i utenriks- og konstitusjonskomiteen: "Om det brevet som jeg fikk i november, og som jeg nu dessværre ikke har" ~~h~~ - jeg hadde dengang lånt det ut, så jeg kunde ikke skaffe det - "ledsaget av Bernhofts erklæring, om det vil jeg si at hvis jeg hadde hatt det brevet og den erklæringen i oktober, som jeg senere fikk efter Esmarchs besøk i Kjøbenhavn, så hadde jeg gått til å sammenkalle utenriks- og konstitusjonskomiteen, for da hadde jeg virkelig hatt noget helt fast å stå på, - jeg kan si at jeg först da hadde fått noget fast å stå på. Jeg skylder her å gjøre opmerksom på, at jeg kjenner ikke Wedel. Første gang jeg så Wedel, dengang han kom op til mig på Victoria terrasse omkring 20 august, fikk jeg et utmerket godt inntrykk av Wedel. Men så senere fikk jeg fra mangfoldige kanter höre, at han i grunnen var optimistisk innstillet og at han trodde at alt skulde gå, at han var av disse naturer som kjörer ivei, og som kan greie

S. 3. (Hemmelig möte)

488

noget også og greie meget, men at han ofte trodde at han kunde greie mere enn han virkelig kunde greie. Noget i den retning ialfall var den karakteristikk som jeg ofte fikk høre om Wedel.

kfr.

(~~Hundseid~~)

Og dette gjorde at jeg synes ikke at jeg tross Wedels brev av 14 oktober hadde et så fast grunnlag å stå på for forlik med Danmark at jeg turde innkalle utenriks- og konstitusjonskomiteen.

Men jeg vil si, at hadde jeg dengang hatt de dokumenter som jeg fikk senere, så hadde saken stillet sig ganske anderledes for mig." Men nu var forholdet det - jeg bør erindret at jeg fikk brevet fra Wedel da jeg kom på kontoret om morgenen den 22 oktober - men nu var forholdet det at den munttlige prosedyre i Haag var begynt den 21, og jeg hverken turde eller vilde ta ansvaret for at våre sakkynndige og medarbeidere i Haag blev uroet og forstyrret i sitt anstrengende arbeide ved rykter om at utenriks- og konstitusjonskomiteen skulde innkalles.

Nu vil jeg innskytte den bemerkning at efter de oplysninger ^{fra Danmark} /

som i det siste er fremkommet i pressen, var det visstnok ~~ikke~~ allikevel ikke så ganske sikkert dette med de 3 havner på Vest-Grønland. Statsminister Stauning har et par ganger efter referatene i pressen talt om 2 havner, han har aldri, såvidt jeg har sett, nevnt 3, så jeg tror neppe at Esmarch har opfattet det så al^ldeles galt, som det kan se ut til efter direktør Bernhofs brev. Efter referatene i pressen har statsminister Stauning også uttalt: "Hvad angår spørsmålet om åpning av Vest-Grønland havner var denne avhengig av tilslutning fra Grønlandernes landsråd. Vi beløvet oss på å gi nordmennene adgang til nuværende Kæringehavn og en annen havn på Vest-Grønland, som vi vilde utsøke." Efter dette ser det for mig ut til at vi kunde fått nok av vanskeligheter om vi hadde bruddt alle broer bak oss og gått til forhandlingene - efter de uttalelser som i de siste dager er falt fra statsminister Stauning. For som man ser, så er det nokså viktige uoverensstemmelser mellem direktør Bernhofs brev datert 17 november til minister Wedel, og Staunings uttalelser til pressen i de siste dager. Der er en ting i direktør Bernhofs brev til Wedel som jeg må sette fingeren på. Der står at utenriksråd Esmarch har meddelt direktør Bernhoft "at den norske Regjering ikke kunde ~~tænke~~ sig noget Morlig i Grønlandssagen ~~for~~ ^{for} andet Grundlag end vor

(bf)

52

Anerkendelse fra dansk side af Norges Suverænitæt over begge ~~de~~ de af det ~~kan~~ okkuperede Omraader." Dette stemmer ikke med utenriksrådens mandat, som jeg tidligere har referert, like-
 som heller ikke utenriksrådens rapport til den norske regering stemmer med direktör Bernhoffs brev når det gjælder ~~havnene~~ ^{havnene} på Vest-Grönland. Hvorledes disse kjedelige misforståelser er opstått, kan jeg ikke gi noen forklaring på. Men efter stats-
 minister Staunings uttalelser i den siste tid er dog disse uoverensstemmelser noe lettere å forstå enn de har været ^{før}.

~~tidligere.~~

angående

Presidenten : Presidenten finner ~~å burde gi~~ ~~den~~ en

~~tillleggsoplysning til et enkelt punkt i hr. Hundseids redegjørelse.~~ Hr. ~~Wixixix~~ Hundseid dvelte ved minister Wedels underhandlinger i England og uttalte at minister ~~Wixix~~ Wedel Jarlsberg ikke syntes å ha lægt noen særlig iver i disse underhandlingene. Presidenten har full grunn til å gå ut fra, at når minister Wedel Jarlsberg i sin redegjørelse for Stortinget ikke gikk nærmere inn på dette punkt, var det dels fordi man fra dansk side hadde frabedt sig ~~en~~ engelsk intervensjon, og dels fordi minister Wedel Jarlsberg gjorde regning med at en redegjørelse gitt for Stortinget eventuelt kunde bli trykt og offentliggjort, og da fant det lite tjenlig at ~~den~~ ytterligere er tredje makt blev trukket inn i denne redegjørelse. Men i minister Wedel Jarlsbergs oprinnelige utkast til denne redegjørelse, som jeg har høtt anledning til å se dagen før den blev holdt, for dette punkts vedkommende, var der gjort opmerksom på hans underhandlingene på høieste ansvarligpolitisk hold i England, hvor man ~~forstod~~ ^{uttrykkelig} hadde avvist enhver tanke om intervensjon fra engelsk side medmindre de 2 interesserte land på forhånd var ~~enige~~ helt enige om grunnlag og hvorledes intervensjonen skulde skje. Og presidenten kan ikke undlate som president å uttale ~~at selve den plan å fremlegge for en stormakt 4 punkter som et grunnlag på hvilket Norge var villig til å forhandle med en annen makt, uten at Stortinget var underrettet om det, kan presidenten ikke godta som en politisk tanke.~~

M.J. Strand : Som ordfører vil jeg få lov å stille
en del spørsmål til hr. Hundseid for å få belyst enkelte
punkter.

36/10 offen 11/11 1911
s. 5.

53

Ameln : Skal vi virkelig gå til komitebehandling av
denne vanskelige sak her i Stortinget ?

✓

Notte of From ...
S. G. ...

574

Presidenten : Hr. Ameln, som ikke var tilstede i forrige møte såvidt presidenten bekjent, har formodentlig heller ikke gjort sig bekjent med det reglement hvorefter der blev gått frem. Det er en given ting at den samme adgang til å stille spørsmål som reglementet hjemler ved et møte som det vi~~x~~ sist hadde, må også kunne tilstedes ved dette møte her. Derom trodde presidenten at alle interesserte parter på forhånd var klar.

McOffenberg
S. 4.

55-

(S. 4.)

M. J. Strand : Jeg går ut fra at det er i alles interesse at det blir bragt klarhet i enkelte ting. Det heter i Wedels ~~grunn~~ redegjørelse side 9 første spalte, der han gjengir statsminister Hundseids brev av 21 ~~september~~ september : "På den annen side er jeg (og med mig et sterkt flertall i Regjeringen) interessert for å få forlik på det grunnlag som jeg tidligere har tilstillet ~~den~~ Ministeren (de 4 punkter som også er nevnt i direktør Bernhoffs brev)". Av skrivelsen fremgår det altså at det var et sterkt flertall for et forlik på betingelse av at de 4 punkter blev godtkjent. Jeg må da anse det som konstateret at det ~~er~~ var et flertall for forlik, hvis det kunde opfyldes. Nu spør jeg : ~~er~~ var det flertall ikke lenger tilstede efterat Wedel hadde meddelt regjeringen det han hadde fått opplysning om ?

Hundseid : Jeg forstår ikke riktig det spørsmål.

M. J. Strand : Var det flertall som var for forlik på grunnlag av de 4 punkter, ikke lenger tilstede efterat grev Wedel hadde meddelt regjeringen hvad han hadde opnådd i Danmark ?

Hundseid : Tild det er aa svare at de fire punkter var **falt** vekk ved Wedels tilbakekomst til Oslo; de forelaa ikke lenger.

Arkivsaken var falt vekk, og minst to av det antall havner som tidligere hadde vært ombalt, var falt vekk. Derved var oppstaatt, slik som jeg har sagt i mitt innlegg, en ny situasjon, det gamle grunnlag var borte.

M. J. Strand : Jeg spurgte ikke om det gamle grundlag. Jeg spurgte om det flertal, som var tilstede for grundlaget med de fire punkter, var bortfaldt nu da Wedel meddelte at det var utsigt til at få forlik med at vi opgav Østgrønland og fik et visst antal havner på Vestgrønland. - var det flertal bortfaldt ?

Hundseid : Ja, jeg forstaar ikke riktig klart hvad hr. Strand mener, men de fire punkter blev overhodet ikke mere berørt, de var ikke lenger diskusjonsgrunnlag. Det er klart at de som hadde vært for det før, de var ogsaa enig i det nu; men det var ikke lenger tilstede, vi diskuterte ikke den ting, det var falt bort.

M. J. Strand : Jeg har ikke faatt svar paa det jeg spurte
om.

60

Hundseid : Da vil jeg be hr. Strand spørre engang til slik
at jeg forstaar det.

M. J. Stränd : Wedel opnaadde aa faa et visst tilsagn
frå Danmark, er det ikke saa ?

Hundseid : Jo.

M. J. Strand : Og det spm jeg spør om er : var det forsmjö-
vet, slik, at nu var det ikke lenger noget flertall for det ?

Hundseid : Nu begynner jeg aa forstaa hr. Strand. Det var ikke flertall for det nye grunnlag .

M. J. Strand : Naa, takk. *Saa er det et annet spørsmål.*
Paa side 12 første spalte ~~heter det at jeg~~ *der Wickel, at han* fikk beskjed efter regjeringskonferansen i Oslo ved 1-tiden, og denne gikk ut paa at nu skulde det definitivt være slutt med forhandlingene foreløbig. Og det heter at ~~naar~~ *naar* regjeringen tok det standpunkt, var det fordi agitasjonen i pressen var blitt slik at der var ikke noget grunnlag lenger for dette. Jeg vil saa spørre :
For det første : har ikke regjeringen staatt i nogen kontakt med pressen om dette ?

Hundseid : Der blev gitt pressen en meddelelse. Jeg kalte chefredaktørerne inn til en konferanse; saavidt jeg husker, blev den holdt i utenriksdepartementet paa Victoria Terrasse; men jeg er ikke sikker paa datoen, for under flytningen har jeg forlagt manuskriptet til den redegjørelse jeg gav pressen, og paa den hadde jeg ogsaa datoen for denne redegjørelse. Men jeg innkalte Oslo-redaktørerne til et møte, og der meddelte jeg at der hadde vært foretatt visse følinger i Kjøbenhavn, og at det var jeg personlig og ikke regjeringen som stod bak disse følinger.

65

S 10

Presidenten : Efter de oplysninger som er tilstillet komi-
teen, var det pressemöte den 14. oktober.

Page 66 - 70 the offerings
" 71 the offerings of the offerings"

Alle offentlige

S 11

Moseid : Jeg maa faa lov til aa spørre presidenten om det er hans mening at denne form for aa stille spørmaal er i overensstemmelse med den som blev benyttet under grev Wedels deltagelse i denne sak. Det forekommer mig at de er saavidt forskjellige at det ikke gaar an aa trekke sammenligninger.

*Det 24/5
Sve*

64

S 12

Hundseid : Jeg vil bare si at jeg har ingen ting imot aa bli eksaminert av hr. Strand .

Presidenten : Det er ganske klart, at naar man ^{ikke} gaar frem ~~ikke~~ efter grunnlovens § 75 h, kan man i det enkelte punkt ikke iaktta nöjaktig de samme former. Det har vært dröftet i presidentskapet, og vi var av den enstemmige opfatning at representantenes rett til aa stille spørsmål i dette möte ikke kunde eller burde begrenses ved votering^{er} av den art som naar spørsmål stilles en utenforstaende som er innkalt til Stortinget.

69

Moseid : Ja, jeg vil for min del som representant i Stortinget protestere mot at man innlater sig paa denne form for spørsmål og svar . Jeg mener det er helt utilstødelig i Stortinget .

Stor 24/5
Kull

20

Presidenten: Presidenten kan ikke dele den opfatning. Det er hr. Hundseid som har ønsket å gi den redegjørelse han har gitt, og det forekommer presidenten å være en ^{helt} naturlig ting, hvorom også presidentskapet har været enstemmig, at det måtte være anledning til her å stille de spørsmål som saken måtte gi foranledning til. ^g Stortingets reglement hjemler overhodet ikke adgang til å nekte en representant å stille spørsmål ved ^{om} ~~behandling~~ ~~er~~ ~~en~~ ~~sak~~ som den vi idag ^{er} ~~behandler~~ ^{kan}.

41
 M. J. Strand: Jeg vil bemerke at jeg spør ikke for egen regning, jeg spør efterat jeg har konferert med en hel del i hvert fall av komiteens medlemmer, og jeg spør for å bringe klarhet i endel spørsmål som forekommer mig uklare. Jeg synes da det skulde være i alles interesse at de ting blev opklart. Jeg vet ikke om jeg har lov til å stille flere spørsmål?

Presidenten: Hr. Strand har ordet.

M. J. Strand: I den samme redegjørelse side 14, annen spalte överst, heter det: "Ministeren badde neppe forlatt Oslo för ryktene begynte å svirre og jeg blev nödt til onsdag å innkalle til regjeringskonferanse, hvor jeg redegjorde for det som var passert i denne sak. Som jeg visste på forhånd, blev delegasjonen underrettet samme aften - og så var helvede

kfr. löst."

Hvad er det egentlig som ligger i det, at delegasjonen blev underrettet?

Presidenten: Presidenten må gjøre opmerksom på den almindelige reglementsbestemmelse, at representantene henvender sig til presidenten, selv om spørsmålene formelt gjelder en annen. Det er ellers umulig for presidenten å kunne høre og følge forhandlingene.

43
Hundseid: Jeg fikk neste formiddag beskjed ^{fra} av delegasjon-
~~en~~ ^{en}, ~~at~~ den var underrettet og visste om det som var foregått i
regjeringskonferansen.

100

M. J. Strand: Det er ennu et spørsmål, hvis det ikke er to, som jeg har lyst til å stille. Av det som er anført nedenst på side 21, første spalte, synes det å fremgå at ikke hele regjeringen var tilstede i det møte hvor det blev besluttet, at utenriksråden skulde reise til Danmark for å undersøke om det var mulig å få noget forlik. Det synes å fremgå av det, og jeg vilde da gjerne høre hvorledes dette forholder sig.

Var ikke hele regjeringen tilstede, eller var den tilstede? Det er uklart, det som står i redegjørelsen om det.

Hundseld: Det var bare endel av regjeringen som var tilstede.

26

M. J. Strand: Og endelig vil jeg spørre: Blev Wedel
Jarlberg underrettet om at utenriksråden blev sendt nedover?